

మాల కైటు గ్రీను, ఖరీదైన రాళ్లతోనూ అలంకరిం పబడినది. హామర్ రచనను బట్టి గ్రీకువురాణంలో దేవతల మాత అయిన 'హీరా' స్నానమాడిన నీరు గ్రీకు దేవతల పానీయముట. హీరా తన శరీరాన్ని అమూల్యమైన తైలాలతో మర్దనా చేయించుకొనే దట. గ్రీకులకు వారి పురాణాలపై అమిత ఆసక్తి ఉండటం చేత దేవతల విషయంలో ఏం చెప్పబడి ఉన్న తప్పక ఆ ఆచారాలను పాటిస్తారు.

ఉత్తర జర్మనీలో ఎన్నడూ ప్రవహించే నీటిలోనే స్నానం చేసే వారు. క్రీ.శ. 9వ శతాబ్దిలో చార్లెస్ సతీమణి "జూడేట్" చల్లని నీరు సౌందర్యాన్ని పెంచే కారకంగా ఆమె వర్ణించింది. చప్పటి స్నానం వలన మనసు తేలిక అవుతుందని, ఉల్లసంగా ఉంటుందని, ఆరోగ్య రీత్యా కూడా మంచిదని చెప్పడం జరిగింది.

14వ శతాబ్ది ప్రభువు లూయిస్ కాలంలో ఫ్రెంచి కోర్టులలో స్నానాన్ని చాలా నీచంగాను, చిన్న చూపుతో చూసే వారు. ముఖాలను కడుక్కోవడానికి నీటిని బదులు వైన్లో ముంచిన దూదితో తుడుచుకొనే వారు. ఆ కాలంలో డచ్చి మహారాణి చాలా తక్కువ సమయాన్ని విలాస జీవితం కొరకు కేటాయించింది. ఆమె రాసిన సోపియా రాణి గాడిద పాలు మరియు నూనెల, మిశ్రమంతో 70సార్లు మునిగితే సౌందర్యం, ముఖ వర్ణములు అధికమవుతాయనే గ్రీకు తత్వవేత్త అయిన సైదాగరస్ ఇచ్చిన సలహాను జీవితాంతం పాటించింది.

ఇక ఇస్పెల్లా తన జీవితంలో రెండే రెండుసార్లు స్నానం చేసిందట. మొదటిసారి పుట్టినపుడు, రెండవసారి వివాహ సమయంలోను.

నెపోలియన్చే రాజుగా చేయబడి జోలికింగీగా పేరొందిన వెస్ట్ పాలియా సతీమణి 'జిరోమ్' ఎన్నడూ రెడ్ వైన్తో జలకాలాడేదిట.

ఈనాడు ఎన్నో క్రొత్త స్నానపు అలవాట్లను స్పష్టించే అధునాతన హాటళ్ళు వెలికాయి. ఫారిన్లో యాత్రీకులను ఆకట్టుకోవడానికి ఎస్కీ, షాంపేన్, కాఫీ ఒకటిమిటి ఏ పానీయం కావలిస్తే ఆ పానీయాన్ని అతి ఆకర్షణీయంగా అలంకరించిన స్నానపు తొట్టెలలోను, ఈత కొలనులలోను నింపి జల్పగా క్రడలాడడానికి సౌకర్యాలను కల్పిస్తున్నారు. హాటలు యజమానులు ఎండో డబ్బు ఖర్చు చేసి టూరిస్టులను ఆకర్షించుకొనుటకు ఎన్నో ప్రకటనలను అన్ని విధాలే ప్రతికలలోను ప్రచారానికై ప్రకటిస్తున్నారు. ఫారిన్లో సుమారు 1300 హాటలున్నాయంటే ఆశ్చర్యమే. స్నానం ఖరీదు 800 - రెండు వేల రూపాయల వరకు ఉంటుంది. ఎక్కువమంది ఈ రకపు స్నానాలకు ఎగబడడానికి కారణం ఈ స్నానాల అవరణంతా స్త్రీలే ఉండటం.

- ఎస్. రమేష్ చక్రవర్తి

మిత్రకథ

"తల్లీ మీరలా ఫుట్ బోర్డింగ్ చెయ్యకండి. తేడా వస్తే ప్రాణాని కొస్తది" అన్నాడు సిటీబస్ కండక్టర్ వేల్గారుతున్న అమ్మాయిల్ని చూస్తూ.

"మంచిదే! రేపటి మంచి బస్ లెక్కే బాధ తప్పతుంది" అందో గడుగ్గాయ్ పిల్ల.

"నీకు తప్పకుండామ్మా! నాకు చావు మొదలవుతుంది" డ్రైవర్ మాటకు అందరూ నవ్వారు.

బస్లో రష్ వివరీతంగా వుంది. కూర్చుండన్నమాటే గాని జనమంతా రాధ మీదే వదుతున్నారు. ఊపిరి ఆడనంత ఇబ్బందిగా వుంది రాధకు. కిటికీ వక్క సీటు వాళ్లు మాత్రం స్రీగా ఉన్నారంతే.

రాధ వక్కనే ఒకానిడ నిలబడింది. ఆమె ఇవ్విన్నడే అంటేగా ప్రమోట్ అయినట్టుంది. లావుగా వున్నా గానీ మొహం లేతగా వుంది. నిలబడ లేక నానా అవసోపాలు వదుతుంది. అనిడ స్థితి గమనిస్తోంది రాధ. 'ఎన్నడో ఒకసారి బస్ లెక్కే వాళ్లే ఇలా ఇబ్బంది వదుతుంటారు. రోజూ అలవాటున్న వాళ్లలా అనహనపడరు' అనుకుంటూ ఆటీ వైపు చూసింది.

ఆమె మొహం చూసినాక రాధకి కాస్త జరిగి సీట్ ఇద్దామా అనిపించింది. కాటన్ చుడీదార్ నలిగిపోతుందేమో! తల్లి మాటలు గుర్తొచ్చాయి రాధకి. "కాస్త బట్టలు నలగకుండా చూసు కుని రెండుసార్లు వేసుకో. ఇస్త్రీ వాడు నీ డ్రస్ కి అయిదు రూపాయిలు తీసుకుంటున్నాడు. నాన్నగారికి తెలిస్తే 'డబ్బులిలా తగలేస్తున్నారా?' అని మొత్తుకుంటారు. నువ్వేమో అంత గంజి పెట్టుకుని అట్ట ముక్కల్లా కట్టు కోవాలంటావు. నా ఇస్త్రీ నీకు నచ్చ దంటావ్" అంటూ చాలాసేపు నటి గిందమ్మ.

బస్ స్టాప్ స్టాప్ కీ రష్ పెంచు కుంటూ పోతోంది. అంటే ఏడుపు మొహం పెట్టుకుంది నిలబడలేక. ఆమెను చూస్తోంటే భలే జాలేస్తోంది రాధకు. 'పావం కదా! నా డ్రెస్ నలు గుతుందని తోటి ప్రాణి అంత అనన్ధ వదుతుంటే చూస్తూ ఊరుకోవడం మానవత్వం కాదేమో' అనిపించింది.

బాధాకాళి

-అల్లూరి గౌరీలక్ష్మి

ఏమయితే అయిందిలే అను కుంటూ మధ్యలో ముందుకు జరిగి "కూర్చోండి" అంది రాధ. అంటే 'అమ్మయ్య' అనుకున్నట్టుంది. తక్మనీ కూర్చుంది. థాంక్స్ కూడా చెప్పే ఓపిక లేనట్టుంది. గమ్మున కూర్చుంది. కనీసం రాధ వైపు చిరునవ్వుతోనన్నా చూడలేదు. కూలబడినట్టుగా అలాగే ఉండిపోయింది.

రాధ కాళ్లు పాడవుగా వుండడంతో ముందు సీటులోని వాళ్లకు ఆమె మోకాళ్లు తగిలాయి. వాళ్లిద్దరూ ఒక్క సారి కాస్త చిరాగ్గా వెనక్కు చూశారు. రాధ మొహం చిన్నబోయింది.

"పోనిద్దూ... చూస్తే చూశారు. నా సీట్ షేర్ చేసి ఒకామెకి కాస్త ఆనందం కలిగించాను కదా! అని తృప్తి వదుతూ నర్తుకుంది రాధ.

అంటే లావుగా వుండడంతో అమెకి సీట్ సరిపోక కాస్త కాస్తగా రాధను నెడుతుంది. కిటికీ వైపున్నానిడ అద్భుత వంతురాలు. ఇవేమీ పట్టకుండా ఆనం దంగా కిటికీపై చెయ్యి పెట్టి సుఖంగా నిద్రపోతోంది.

అంటే మల్లీ మల్లీ బస్ ఆగినప్ప డల్లా కాస్త కాస్త రాధను నెడుతోంది. మొత్తానికి రాధ కూర్చున్న చోటివ్వుడు గుప్పెడుంది. కేవలం ముందు సీటుకి పెట్టిన కాళ్ల వల్ల ముందు సీట్ పైకి వాలడం వల్ల మాత్రమే కూర్చోగలు గుతుంది.

'అనవసరంగా అడక్కుండానే గొప్పకి పోయి సీట్ ఇచ్చి కష్టం తెచ్చుకున్నాను' అనుకుంది రాధ కాళ్లు వొప్పలు వుట్టి. 'డ్రెస్ నలగడం మాట దేవుడెరుగు. కాళ్లు రెండూ పట్టిసినాయ్' అనుకుంది దిగులుగా.

ఇంకా మూడు స్టాఫ్లు దాటితే గానీ రాధ కాలేజీ రాదు. 'అంటే ఎక్క డైనా దిగిపోతే బావుండున'నుకుంటూ వదుము వొక్కుకుంది రాధ.

నడన్గా రాధ ఏవు తట్టం దాంటే. 'అమ్మయ్య దిగుతుందను కుంటూ. థాంక్స్ చెబుతున్నట్టుంది' అనుకుంటూ వెనుదిరిగింది రాధ చిరునవ్వు పులుముకుంటూ.

"ఎక్కడ దిగుతావ్?" అందాంటే విసుగ్గా రాధ వైపు చూస్తూ. ◆

28-3-97 ఆంధ్రజ్యోతి సప్తమి వారపత్రిక